

Новий порядок

#208

8 / 2024 (135)

Лексика - Міхаель Кюнєн

108 - RICH

Рейх є найвищою формою державної організації арійської раси (див. також Держава і арійці). Взагалі, імперія означає самодостатній великомасштабний порядок, який організовує життєвий простір (див. автаркія). Для арійської людини, однак, Рейх також уособлює цінність сам по собі і є частиною її історичної та політичної традиції:

Царство втілює принцип порядку, впорядкованого людиною космосу, гармонії природи і культури, а отже, служить спасінню.

Цей принцип порядку знайшов своє досконале вираження в ідеї Рейху, яку германські народи успадкували від Риму. Ідея Рейху по суті є частиною націонал-соціалістичного світогляду. Носіями її політичної сили в даний час є націонал-соціалістичні партії Європи (див. Націонал-соціалістична німецька робітничка партія). Ідея Рейху, як її розуміють і сьогодні, народилася в характері народу і в способі життя романської епохи. Римська імперія є відправною точкою великої європейської імперської традиції, оскільки вона вже в давнину охоплювала значну частину арійського життєвого простору.

Розпад Римської імперії, спричинений її занепадом і скріплений християнством, призвів до її розколу на Східну і Західну імперії. Це, зрештою, призводило до прийняття ідеї імперії все новими і новими народами.

Греки (візантійці) були першими етнічними носіями Східної імперії, від яких зазнали впливу араби і турки при заснуванні своїх імперій. Політичними спадкоємцями візантійців стали росіяни - донині провідний народ Східної імперії (див. також Слов'яни і Радянський Союз).

Після остаточного падіння Риму германські народи, передусім їхній основний народ - німці, стали етнічними носіями Західної імперії, перебравши на себе завдання наднаціонального устрою Європи і заснувавши таким чином "Священну Римську імперію німецької нації", Першу імперію.

Конфесійний поділ, формування і зміцнення європейських націй та їхніх національних держав зруйнували стару імперію, яка припинила своє існування за конституційним правом у 1905 році і залишки якої проіснували в Австрійській імперії, стаючи дедалі більшим анахронізмом, аж до 1918 року. Якщо німці утримувалися від формування власної національної держави до падіння старої імперії, то епоха європейського імперіалізму принесла усвідомлення того, що лише сильна національна держава створює передумови для заснування та утримання імперії. Таким чином, у 1871 році німці створили сильну національну державу з Другим Рейхом. Однак стало зрозуміло, що німецька національна держава є одночасно і надто сильною, і надто слабкою для Європи: надто сильною, щоб сусідні держави та світові політичні конкуренти змирилися з її існуванням, і надто слабкою, щоб відстоювати своє право на існування всупереч їхній волі. Це неминуче призвело до двох світових воєн 20-го століття.

Керівництво Другого рейху не знайшло виходу з цієї силової-політичної трагедії і прогало Першу світову війну, хоча завдяки союзу з Австрійською та Турецькою монархіями, а також перемозі в Росії, йому майже несвідомо вдалося заснувати нову велику імперію, підкріплену вольською силою німецької національної держави. На відміну від цього, керівництво Третього Рейху зробило таку ж спробу свідомо і чітко: зміцнивши німецьку національну державу до рівня імперії! Револьюційна динаміка націонал-соціалізму підтримала цю спробу і повністю мобілізувала всі військові сили Німеччини. Проте і цього разу заснування Рейху не відбулося через імперіалізм владно-політичних супротивників Німеччини. Вони ж розвалили Третій Рейх, розділили Німеччину і підкорили її.

Не відмовляючись від вимог ідеї Рейху щодо життєвого простору, автаркії і суверенітету, які є необхідними для збереження і розвитку виду німецького народу, спільнота Нового Фронту зробила послідовні висновки під враженням від руйнування Другого і Третього Рейху і бачить себе свідомим

антиімперіалістичним рухом, який хоче здійснити нову основу Рейху вже не шляхом утворення і розширення німецької національної держави, а шляхом всесвітньої націонал-соціалістичної революції на всьому життєвому просторі арійської раси. З цією метою націонал-соціалістичні партії формують світовий рух.

Наприкінці цієї революції прийдешній Четвертий Рейх охопить всю Європу на Сході і Заході, Аравію, Туреччину і Персію як наднаціональний великий порядок (див. також Парси і Східний індоєвропеїзм). У цій імперії всі задіяні народи зможуть розвиватися як вільні нації відповідно до свого виду і природи на основі расової сегрегації і расової гігієни (див. також Свобода). Цей Четвертий Рейх об'єднається з арійською расою інших континентів, що пробуджується, щоб утворити арійську спільноту народів і таким чином завершити Новий Порядок.

109 - РЕВОЛЮЦІЯ

Революція - це тотальна переоцінка всіх цінностей на всіх рівнях життя суспільства - наприклад, неолітична революція з її переходом від мисливсько-збиральницького способу життя до осілого землеробського, або технічна

революція нового часу, які в кожному випадку повністю змінили життя і трансформували всі цінності. Націонал-соціалізм розуміє революцію у вужчому сенсі як переворот на рівні політики влади, який потім призводить до переоцінки всіх цінностей на всіх рівнях, і тісно пов'язує це поняття з поняттям занепаду, який повинен бути подоланий революцією.

Тому націонал-соціалізм нараховує три революції у відомій історії Європи:

На тлі наростаючого занепаду античного світу перемогла **революція християнства**, яка поставила в центр усіх думок, почуттів і дій поняття єдиного, всемогутнього Бога і його моралі, забезпеченої заповідями, і

побудувала на цьому порядок, що проіснував більше тисячі років. Однак християнство не змогло принести вирішення основної проблеми занепаду арійської людини в Європі (див. Арій) - відчуження між природою людини і культурою, що з усією ясністю і гостротою усвідомив Ф. Ніцше. Навпаки, догматизм християнства придушував духовне життя Європи, перешкоджав примиренню природи і культури і все більше душив волю до життя підкорених ним арійських народів.

На противагу цьому, в кінцевому рахунку, перемогла **революція Просвітництва**, яка поставила людину, її свободу, самовизначення і самореалізацію в центр всіх думок, почуттів і дій, але не змогла створити на цій основі стабільний порядок і подолати декаданс. - Натомість з індивідуалізму революції Просвітництва виникла державна форма демократії західного типу і порядок життя ліберального капіталізму як спотворення і знущання над порядком, з яким занепад арійської раси вступає в свою гостру стадію і прямо загрожує расовому виживанню.

Проти цього з 1918/29 рр. бореться **революція націонал-соціалізму**, яка вперше заявила про себе в плані силової політики в 1933/44 рр., але була спочатку придушена і розгромлена реакцією в 1945/56 рр. Однак націонал-соціалістична революція, що тривала під поверхнею владно-політичного придушення, трансформувала всі цінності людського співіснування, поставивши громаду в центр усіх думок, почуттів і дій, і таким чином стала світовим рухом і носієм волі арійської раси (див. також воля). Націонал-соціалізм прагне до Нового порядку, який остаточно примирить природу і культуру і таким чином подолає занепад.

Кожна владно-політична революція потребує носія владно-політичної волі - революційної організації - для боротьби, перемоги і формування Нового Порядку. Це завдання взяла на себе католицька церква в християнстві і таємне товариство масонів в епоху Просвітництва. Носієм націонал-соціалістичної революції є Націонал-соціалістична партія (див. Націонал-соціалістична німецька робітничка партія).

Націонал-соціалізм і його "Новий порядок" побудовані на ідеї народної спільноти (Volksgemeinschaft). Це можливо лише за умови добровільної згоди та лояльності народу. Звідси випливає можливість і обов'язок націонал-соціалістичної партії легально здійснити революцію в умовах функціонуючої демократії західного типу - тобто взяти участь у виборах як партія парламентаризму і в рамках чинної конституції прийти до влади. Там, де це можливо, Націонал-соціалістична партія йде цим шляхом правової революції, яка веде через державну реформу до Націонал-соціалістичної народної держави (див. Держава) і, нарешті, до Нового порядку. Там, де правлячий порядок не допускає легальної революції, партія веде підпільну боротьбу і, в разі необхідності, організовує збройний опір (див.

"Перевертень").

З огляду на всепоглинаючий занепад арійської раси, перемога націонал-соціалістичної революції є сьогодні єдиною альтернативою загибелі, расової смерті. Цим обґрунтовується величезна відповідальність і важливість боротьби націонал-соціалістичного світового руху, яку на період заборони НСДАП очолює в Німеччині ідейна спільнота "Новий фронт".

110 - RITUS

Обряд є зовнішньою формою традиції і, таким чином, важливим структурним елементом будь-якого традиційного порядку, в якому він стає, поряд з принципом спадковості, основою життя. Занепадництво руйнує обряд і тим самим позбавляє культуру її стрижня. Це сталося і в Європі з наростаючим занепадом арійської раси (див. Арійці). Тому відновлення обряду, або його відтворення, є однією з цілей націонал-соціалізму в його боротьбі за Новий Порядок відповідно до виду і природи, який відновить традиційну культуру на свідомій біополітичній основі (див. також Біологічний гуманізм).

Але традиція і ритуал є важливими наріжними каменями націонал-соціалізму не тільки з міркувань культурного взаєморозуміння; вони також необхідні ідеологічно і не в останню чергу організаційно. Націонал-соціалізм не знає догматизму. Його послання, його зміст і його значення - це життя у всій його різноманітності та з його природними законами (див. диференціація). Таким чином, націонал-соціалізм різноманітний, як кількість і характер його прихильників, але єдиний, як біологічна природа народу і раси, чию організовану волю до життя він представляє. Це ідея свободи.

Проте, щоб не розпастися на безліч конкуруючих між собою гуртків, сект і течій, а стати знаряддям народу і раси в боротьбі за існування, націонал-соціалізм потребує партії. Партія традиції історичної влади і традиції непорушного ритуалу. Таким чином, єдність і вплив партії в кінцевому підсумку зберігаються обрядом і проносяться крізь історію. В тому числі і в Німеччині:

відкриту відданість Націонал-соціалістичній робітничій партії Німеччини, її партійній програмі та її лідеру Адольфу Гітлеру;

привітання спасіння (див. Хайль);

коричнева сорочка Sturm-Abteilung;

прапор зі свастикою.

Все це і багато іншого - не "зовнішні ефекти", а частина традиції і ритуалу німецького націонал-соціалізму, від якої не можна відмовитися, не

перекресливши сам націонал-соціалізм як історичну і політичну силу. Обряд гарантує виживання партії і є її колективною волею, що визріла у форму.

111 - РОМАНИ

Римляни - одна з сімей народів арійської "раси" (див. Арійці), поряд з германськими, слов'янськими та східноіндоевропейськими народами. Вони розселилися в Європі, особливо на півдні і заході континенту. З расової точки зору вони належать до західного типу арійців. Історично вони є творцями і формувачами фашизму, який, однак, виявився неадекватним нинішній кризі виживання білої раси у порівнянні з націонал-соціалізмом. Тому націонал-соціалізм нині здобуває прихильників і серед романських народів та бореться за об'єднання всіх романських народів Європи в Романську федерацію у складі Четвертого рейху.

Хоча історичний націонал-соціалізм спочатку звертався виключно до нордично-германського типу людини, тяжке становище арійської раси - як зазначалося вище - змушує його тепер розглядати себе як організовану волю до життя білої раси в цілому. Носіями цієї волі є також у романських народів відповідні націонал-соціалістичні партії, які є частиною націонал-соціалістичного світового руху (див. також Націонал-соціалістична німецька робітничка партія). Таким чином, націонал-соціалізм нової генерації сьогодні також забезпечує збереження і розвиток виду західного людського типу, в його всебічній боротьбі за виживання і вищий розвиток всієї арійської раси у відповідності з видом і природою.

102 - РОСІЯ

Росіяни є ядром слов'янської сім'ї народів, а отже, в расовому відношенні - переважно арійцями східного расового типу. Історично росіяни є спадкоємцями Східної Римської імперії Візантії, а отже, етнічними носіями східноєвропейської імперської ідеї. Їх політичним вираженням є насамперед панславізм з його прагненням до єдності слов'янських народів.

З традиції панславізму виникне російський і панслов'янський націонал-соціалізм, який створить слов'янську федерацію в рамках прийдешнього європейського Великого порядку Четвертого Рейху, в якому росіяни, в силу свого історичного впливу і вольської сили, будуть мати важливе значення. З цієї перспективи національної свободи і розвитку слов'янства взагалі і російського народу зокрема відповідно до його природи і сутності націонал-соціалізм набере сили, перш за все в Радянському Союзі, щоб духовно подолати пануючий марксизм, розбити комуністичну диктатуру і тим самим зламати його імперіалізм. Звільнення росіян є передумовою загибелі

радянської імперії!

Однак історичний досвід, особливо Другої світової війни, та умови ядерної доби забороняють будь-яку віру в можливість такого звільнення ззовні, або навіть шляхом війни. На це здатні лише самі росіяни. З доведеною основою і подальшим існуванням російського нацистського руху, а також інших пов'язаних з ним національних російських і панслов'янських устремлінь, це російське визволення вже почалося.

На противагу цьому, німецький націонал-соціалізм нового покоління відмовляється від ідеї східної експансії і йде новими шляхами, прагнучи забезпечити собі достатній життєвий простір. Тому "Новий фронт" прагне, як наслідок, до національної німецької Ostpolitik, з метою нейтралітету, щоб нарешті відновити єдність, свободу і суверенітет Німеччини.

113 - ПРАВО НА САМОВИЗНАЧЕННЯ

Біологічний гуманізм, як наукова доктрина пізнання націонал-соціалізму, прагне визнати біологічну природу людини, вплив законів природи на її індивідуальне і суспільне життя, наслідки для природних і культурних спільнот людини, і тим самим створює умови для того, щоб діяти відповідно до виду і природи. Найважливішими біологічними основами соціального співіснування людини є..:

Спадковість, відбір у боротьбі за існування (див. також еліта) і диференціація, як у фізичних, так і в психічних задатках.

Націонал-соціалізм враховує життєві закони спадковості та відбору через політику расової гігієни та формування еліти. З диференціації націонал-соціалізм виводить повагу до розмаїття життя, навіть у біологічному виді людини, яке розгортається в індивідах, статях (див. материнство), народах і расах. Це стає основою політики націонал-соціалізму, яка зводить людину до особистості, народ до нації, а расу до рейху і расово визначеної спільноти народів, і яка має расову сегрегацію як свою передумову.

Таким чином, націонал-соціалізм виводить право на самовизначення з біологічного природного закону диференціації і тому вимагає права на виживання, вищий розвиток і свободу для кожної раси, народу і етнічної групи.

Лише ті народи зможуть реалізувати це право на самовизначення, чий співгромадяни дозріють до спільноти волі, до нації. Такій нації потрібен носій волі. У арійських народів (див. Арійці) це завдання виконує націонал-соціалістичний світовий рух з його різними партіями. У Німеччині це Націонал-соціалістична німецька робітничка партія. Саме тому НСДАП вже у пункті 1 своєї партійної програми закликає до об'єднання всіх німців у Велику Німеччину на основі права народів на самовизначення.

Нація реалізує своє право на самовизначення не тільки з метою створення національної держави (див. Держава), але й може об'єднатися з іншими народами в імперію. Тому "Новий фронт", як ядро майбутньої, новоствореної НСДАП, бореться на основі права на самовизначення за реалізацію свободи і самовизначення німецької нації, в рамках великого порядку Четвертого Рейху, який має охопити весь великий європейський життєвий простір (див. також Європа).

Забави під свастикою

Збірка анекдотів, укладена Герхардом Лауком

41.

Коли я влаштувався на керівну посаду в дещо "кошерній" компанії, я був дуже задоволений зарплатою і потенціалом просування. Однак, я також був трохи стурбований тим, що можу забути про своє оточення і дозволити собі недоречний політичний коментар.

Звичайно, як затятий націонал-соціалістичний активіст я звик вживати повсякденні терміни на кшталт "арієць", "нігер", "негр" і "єврей". Але я також звик говорити речі на кшталт "*Партія повинна робити те чи інше*", а не "*Компанія повинна робити те чи інше*". У запалі дебатів про політику компанії легко посковзнутися! Тому я повинен був стежити за собою.

За іронією долі, моя партійна активність фактично допомогла мені отримати цю роботу. (Ні, це не була компанія по боротьбі зі шкідниками, не газова компанія і не благодійна організація ветеранів СС!) У моєму резюме просто згадувалася моя велика "волонтерська робота", включаючи бізнес-адміністрування та видавничі аспекти. Це вразило мого майбутнього роботодавця, і я випередив кандидатів з дипломом МВА, які змагалися зі мною за ту ж посаду, хоча сам я не мав жодних курсів з бізнес-адміністрування в коледжі.

За ці роки у мене було багато кумедних випадків. Іноді мені доводилося перекладати анекдоти на ідиш (ідиш - безпородна суміш німецької, польської та івриту) заради єврейських продавців, які не розуміли ідиш...

Одного разу мене попросили допомогти поспілкуватися з хлопцем, який настільки погано володів англійською, що ніхто в офісі не міг його зрозуміти. "Спробуй німецькою, може, він нею розмовляє", - запропонував хтось. (Виявилось, що це був єврейський емігрант з Ізраїлю)...

Одного разу, коли єврейський бос розсердився на одного постачальника, він вигукнув: "Ви не можете мати справу з Гітлером!". Я подивився на нього з абсолютно прямим обличчям і відповів: "Я не знаю про це, міжнародна система бартеру працювала нормально в 1930-х роках" Спочатку здивований, він незабаром посміхнувся. Очевидно, що він, принаймні, мав почуття гумору.

Євреї високоінтелектуальні, але також дуже емоційні. Роквелл з великою ефективністю використав їх емоційність проти них, чудово застосувавши свастику, щоб кинути їх у пінисту лютю. Потім вони оголили свою власну божевільну ненависть. Але євреї усвідомлюють свою надмірну емоційність. Мій бос не раз говорив мені: "Якщо я коли-небудь вийду з себе і буду діяти *всупереч* власним діловим інтересам, скажіть мені! Поясни мені, як це рахується в доларах і центах. Гроші мають сенс". Одного разу я так і зробив під час гарячого засідання ради директорів. Я дістав з кишені дрібні гроші, кинув їх на стіл і почав розкидати монети, пояснюючи свою точку зору. Я виграв цю суперечку. Після цього підійшов начальник і сказав: "Знаєш, коли ти мене переконав? Коли ти продемонстрував свою точку зору з цими монетами!".

Звичайно, не обійшлося без незручних моментів. Одного разу генеральний директор поклав мені на стіл прямо переді мною газетну статтю, в якій йшлося про націонал-соціалізм. У ній йшлося про націонал-соціалізм і, що найгірше, моє прізвище було обведене *червоним чорнилом*! На щастя, це було трохи неправильно написано. І що більш важливо, він не міг бачити вираз мого обличчя в той момент. Я глянув на нього, розсміявся і сказав: "Хто знає, може, це один з моїх божевільних родичів!". Потім я повернувся до роботи, оскільки вона для мене більше нічого не означає.

Іншим разом хтось наклеїв партійну наліпку на моє автокрісло, коли воно було припарковане

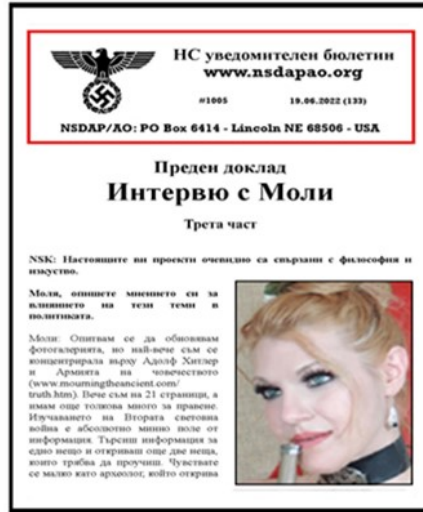
на стоянці компанії. Але з цього нічого не вийшло. Пізніше я дізнався, що це був прихильник партії, який мав на увазі це лише як жарт.

Так, я отримав свою порцію сміху. Ми, неєвреї, ледве зберігали спокій, коли євреї представляли рекламні кампанії, засновані на примітивних єврейських сексуальних забобонах, широко відомих як "фрейдистська психологія". Навіть про експерименти доктора Менгеле якось згадали!

Мабуть, найсмішніше було, коли мені сказали, що у мене "yiddischer Kopf" ("єврейська голова" або "єврейський мозок"). Насправді це було щиро сказано як високий комплімент, адже я щойно уклав важливу угоду.

Мої товариші часто спекулювали: Знають євреї про твою політику чи ні? Я й досі не знаю. Для євреїв гроші значать більше, ніж політика, а я заробляв гроші для компанії. Більше того, старі "бундівці" розповідали мені, що після Другої світової війни *тільки* єврейські компанії наважувалися брати на роботу колишніх бундівців; євреї не боялися звинувачень в антисемітизмі, вони знали, що наші люди - хороші працівники!

Крім грошей, на цій роботі я отримав багато контактів і практичного досвіду. Звичайно, я продовжував займатися волонтерською роботою для партії, і ці навички я використовую і зараз для *нашої* роботи: Білої Революції.

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами

Форма підписки

() **Новий порядок** підписка на наступні дванадцять випусків. 30,00 євро або 30,00 доларів США. [Будь ласка, вкажіть, якою мовою ви хочете!]

() **Пожертвування – ВАША підтримка робить нашу роботу можливою!**

Ім'я _____

Вулиця _____

Місто _____ Штат або провінція _____ Поштовий індекс _____

Країна _____

(Необов'язково) Адреса електронної пошти / телефон _____

Виплачуйте чеки до: NSDAP/AO

Надішліть на адресу: NSDAP/AO – PO Box 6414 – Lincoln NE 68506 – USA (Або залиште «NSDAP/AO».)